

Ind i dødens hus at træde
som ind i den tomme grav,
hvor han efterlod det klæde,
som de ham i døden gav,
da han selv forklaret stod
op i al sin overflod.

I sin faders hus at træde
ved den første lejlighed
siden han der med sin spæde
røst oplod sin herlighed,
da de gav ham pagtens tegn
i en overflod af regn.

Ind i livets hjem at træde,
hvor han gik, og hvor han stod,
skænkede enhver sin glæde
af en himmelsk overflod,
indtil han imellem dem
gik op til Jerusalem.

Lars Hougaard Clausen 2019

Lars om salmen:

At træde ind i dødens hus er en formulering, Krishnamurti har brugt. Han skelner imellem dette og det at være akut ramt af sorg. Det er altså noget som må finde sted på et andet tidspunkt, og mens man er frisk. Jeg forstår denne forskydning i forhold til det akutte og eksistentielle som en parallel til den kristne tale om Jesu stedfortrædende lidelse og død. Dette "stedfortrædende" og dette "før" er udtryk for det samme.

Salmens sammenføring af de to universer, gør det oplagt at lade begrebet om det stedfortrædende fare til fordel for begrebet om det gensidige. Med det ord er det også muligt at karakterisere melodien, som er mere komplementerende end blot understøttende.